

Лист издава према потреби

Рукописи, претплата и све што се тиче листа, упућује се на адресу: „Glas Tzernogortza“ Neuilly-s-Seine, 9, rue Ancelle.

Рукописи се не враћају. Пенаљена писма се не примају.

Цена је листу за Француску: на годину 6 франка, на пола године 3 франка, а за све остале земље: на годину 12 фр., на пола године 6 фр.

Поједини број 10 сантима.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

LA VOIX DU MONTÉNÉGRIN

Journal officiel du Royaume de Monténégro

GLAS TZERNOGORTZA

(La Voix du Monténégrin), paraissant actuellement à Neuilly-sur-Seine, suivant les exigences du service.

ON S'ABONNE AU BUREAU DU JOURNAL :

9, Rue Ancelle, Neuilly-s-Seine

Prix de l'abonnement pour la France

un an : 6 fr. — six mois : 3 fr.

Pour l'Étranger : un an : 12 fr. — six mois : 6 fr.

Огласи се плаћају:

Први пут, за сваку ријеч или број петитивних, по 10 сантима; (за огласе, из истих слова, мање од 50 ријечи, плаћа се 2 франка). — За свако понављање огласа плаћа се половина те цене.

За ријечи, шаре или празнине, које запремају простор једнога, двају или више петитивних редова, плаћа се према том колики простор заузимају; сваки запремањив ред рачуна се као 8 ријечи.

НЕСЛУЖБЕНИ ДИО

ДВОРСКЕ И ДИПЛОМАТСКЕ ВИЈЕСТИ

— На Ускрес, 2. априла, уобичајена честитања у Двору вршена су ушисивањем у виле Нихових Величанстава Краља и Краљице.

— Тога дана Његово Величанство Краљ Господар добио је многобројне телеграфске честитке из мјеста, из Француске и из иностранства.

— Првог дана Ускреса у три часа послацие подне Његово Величанство Краљ Господар примио је у аудијенцију господина Романа Авенано, посланика Италије, са госпоњом.

— Петог дана Његово Величанство Краљ Господар примио је у аудијенцију господина Пелавина, посланика Русије, са госпоњом. Аудијенција је трајала пола часа.

— Петог дана, у 5 часова послацие подне, предједник Француске Владе господин Рибо честитао је Његово Величанству Краљу Господару ускршње празнике.

— Његово Краљевско Височанство Престолонаследник Данило допутовао је у Париз 5. (18.) ов. мј. у 10 часова прије подне.

— Њено Краљевско Височанство Княгиница Ксенија, која је зимус боловала невољно недјеља, отпутовала је, у пратњи гђе Шаулићке, 6. (19.) ов. мј. у 7 часова у вече у Арванон, ради опорављења.

Неји код Париза, 2. (15) априла 1917.

Чим је у Париз стигла службено потврђена вијест да је Предједник Вилсон потписао акт којим се оглашује да се Сједињене Државе и Њемачко Царство налазе у ратном стању, Његово Величанство Краљ Господар упутио је Његовој Екселенцији Господину Предједнику Вилсону у Вашингтон овај поздравни телеграм:

Son Excellence le President Wilson, Washington.

Grande est mon émotion et grand mon enthousiasme de voir les Etats-Unis entrer avec nos alliés dans la lutte formidable. J'admire profondément le geste calme et puissant avec lequel la grande nation jette son glaive dans la balance de la guerre du côté de la justice et du droit. Jour rayonnant et inoubliable que celui où vous venez joindre vos forces aux forces de l'Entente, contre un ennemi qui vous a imposé à tous une guerre longuement préméditée par lui, contre cette race sans scrupules qui rêvait de courber le Monde sous sa tyrannique brutalité. La grande nouvelle ira jusque dans mes pauvres montagnes fortifier l'espoir de ceux qu'opprime l'envahisseur. Gloire à vous, Monsieur le Président, pour le noble rôle que vous avez tenu, gloire aux Etats-Unis, pour leur haut amour de la liberté, de la loyauté, de la civilisation. Nicolas Roi de Monténégro.

Превод:

Његовој Екселенцији Предједнику Вилсону, Вашингтон.

Силно ме одушевљава обрима гледајући како Сједињене Државе ступају на

нас Савезнике у сираховити борбу. Дивим се достојанству и сили, којом је велики народ хитио свој мач, који ће мач претезијати на мјерицу кад се буде судило на чијој је страни правда. О да сачувала дана, као што је данашњи незабораван дан, када своју силу подружјете са силама Савезника! и када се дигнете противу неспријатеља који нас је изживо и наметнуо нам овај рат на који се он с предумислајем бијаше припремао; противу безбожника оног народа који је кренуо био да под своју нечовјечну тиранију покори Савјет. Добри овај глас протрјебе и у моје горе и окријености изду у потиштене раје. Господине Предједниче, част вама за племенити акт поступак! Слава Сједињеним Државама за узвишени и м. љубав к слободи, праведности и цивилизацији!

Никола Краљ Црне Горе

На тај телеграм стигао је овај одговор:

Whitehouse Washington, His Majesty Nicola I King of Montenegro Neuilly—Paris.

In this solemn hour of trial when the worlds spirit of democratic selfcontrol moves the free peoples of the earth to action in defense of the rights of mankind, my country could not longer remain an onlooker and has been constrained to make common cause against the aggressions of military absolutism. Near and far divided by the waves and mountains, and by the diversities of race and speech, all liberty loving nations are today one in the fellowship of progress. Accept for my own part and in the name of my countrymen the sincer greetings of brethren beyond the seas.

Woodrow Wilson.

Превод:

Бијели Кућа — Вашингтон Његово Величанству Николи I Краљу Црне Горе, Париз — Пеји.

У свечаном овом часу кад дух демократског самостређења покреће слободне народе цијелага свијета да се дигну у одбрану човјечанског права, моја земља није остала остати прости гледалац, но је морала ступити у заједницу противу невале милитаристичког апсолутизма. Сви народи, без обзира на то што их дијеле планине и океани, сви, који било племена и језика, сви који љубе слободу, сложено данас вођују за напредак. Како од мене лично, тако и у име мојих земљака, примите искрено поздравље од браће с ове стране океана.

Вудро Вилсон

ГОВОР ЛОЈД ЏОРџА

Енглески министар-предједник Лојд Џорџ одржао је ових дана, приликом једног свечаног обједна у Лондону, значајан политички говор о политичкој ратној ситуацији. Говор „најенергијнијег човјeka у Енглеској“ начинио је дубок утисак у италији, те га доносимо у изводу:

.....Тај факт, што се и Америка одлучила да ступи у рат, најочитије доказује да се рат води за слободу, а не за освајање. Врло је разумљиво што се Америка за дуго првијеме устезала од тога корака; није знала што смо ми имали све да тринимо од пруског милитаризма. Пруска није демократија.

Кајзер је обећао да ће у Прусци бити демократије послје рата. (Смију се.) Мислим да кајзер има право! Послје рата заиста ће бити демократије и у земљи Прусци! (Смију се и одобравају говорнику).

Пруска, госинодо моја, не само да није демократска држава, него она уопште и није — држава.

Пруска је само једна војска (Одобравају). Пруска има индустрију веома развијену; Пруска има огромне школе и универзитете; она је радила о том да се науке развију, али све је то она подредила једном јединственом циљу, а тај циљ је војска. — Војска која има цио свијет одржавати у вјечитом страху. Војска у Прусци је врх на копљу, све остало у Прусци је дражак од копља. Ето с таким земљом имамо ми посла у Европи. Европи је то више дошлогрдно.

Вјечита граја батаљона који маширају кроз Берлин и мапевршну кроз Пруску, очарала је пруско срце кајзерово и ошанила га. Хтио је да цио свијет у његов Потодам гледа као у неку нову гору Синајску, а са врх те горе да он, кајзер, диктира законима и муњмама, изриче законе човјечанству. И био је уснио толико, да се Европа занета почела пренадати од тога; обузео ју је страх, а само још једно нијесмо знали, а то је, кад ће кунути чиме његова држава.

То је била опасност. То је био притисак који тиште Европу ево је већ педесет година. То је у свијем нашим државама кочили сав наш труд око унапређења и побољшања коме би требало све државе да се посвете. Све државе су непредадно морале имати на уму ту опасност, која је над нама лебјела као што облак, пун невогаде, лебди над усјевима. Француска!.. никоја друга земља није толико патила од тога прускога страха. (Одобравају). Стрљиво, храбро и достојанствено, све до оног часа кад је требало хватати за оружје, Француска је своју најбољу снагу и силу трошила у то, да се чува и брани од те опасности. Десном се руком вагда држала за оружје; никад се није могла потпуно посветити племенитим пословима за које је способна. Била је тијем парализована, она, која је позвана да својим духом отвара нове путеве напретку и животу. У таквом ето стању налазили смо се ми сви!

Највећи узум пруски је „Хинденбургова линија“. (Смију се). Што је то Хинденбургова линија? — То је једна друга, повучена преко туђег земљишта, с том забраном, да је сваком живот у опасности когод се усуди ногом прекорачити ту линију. Та линија је ево већ педесет пуних година повучена преко многих европских земаља.

Европа је то морала тријети за неколико генерација и, најпослије, кад јој је више досадило, одлучила је да ту линију стегне око граница њемачких. (Одобравају.) Дру-

гог лијека Европи и човјечанству нема!

Њемачка је одредила и Америци ту линију преко које се не смије прелазити: Амерички грађани нијесу смјели прелазити атлански океан, но су им Прусци топили лађе, као да је то Њјемцима богом даровано право.

Америка, у први мах, није могла вјеровати да има људи којима таково што може на ум пасти. Стрљела је једанпут, двапут, док се најпослије није увјерила да је то збиља мисао и намјера Њемачке. И кад се о том потпуно увјерила, Америка је скочила... Хинденбургова линија повучена је кругом америчких обала и свима Америчанима је било забрањено крочити преко пруге. А што ће ти то? — упитала је Америка. Њемачка јој одговара: „То је наша линија; преко те линије ви не смјете ићи прелазити“. Америка: „Ту линију повучите ви, не околу наше Америке, него посред ваше Рајне, и ми ћемо вам ево сад у томе помоћи!“ (Одобравају).

Два су доказа који најјасније показују да се овдје бори: за слободу. Први је, што нам се Америка придружила, а други, обрт у Русији. (Живо одобравају).

Русија је ушла у овај рат за слободу Србије, Црне Горе и Бугарске. Она се данас бори за слободу Европе. Руси хтедоше дати слободу својој земљи, и дадоше јој је. (Одобравају).

Ја данас већ видим мир који ће доћи. То неће бити мир који ће у себи садржати сјеме за нове борбе, ратове и крвопролића, него ће бити прави мир.

Кад је овај рат бујнуо, двије трећине Европе било је под самодржавном владавином. Данас је обрратно. Француска демократија није изељеза рат. Енглеска демократија зебла је од рата, и да не би нападала Белгију, никад Енглеска не би загазила у ово крвопролиће. Свака демократија хоће мира, бори се за мир и, да је Пруска имала своју демократију, не би у опште ни било рата... А доживјећемо још и чуднијих ствари, и то убрзо...

Имају у Историји времена када народи сједују путем, који им је одређен да га слиједи, тако лагано, да нагледа као да се и не мицну с мјеста. А добу друга времена, када народи јуре и када за годину дана претрче пут који иначе не пређу ни за читаво стољеће. Такво је ето врвијеме и ово које данас преживљавајемо. Још до прије шест недјеља Русија

